

Tšehhi Vabariik ei ole komisjoni tänaseni teavitanud sellest, et ta on võtnud vastu direktiivi 2003/41/EÜ artiklite 8, 9, 13, 15–18 ning artikli 20 lõigete 2–4 järgimiseks vajalikud õigus- ja haldusnormid, et täita seega selle direktiivi artikli 22 lõikest 1 tulenevad kohustused. Komisjon on seetõttu seisukohal, et Tšehhi Vabariik ei ole võtnud otsuses kohtuasjas C-343/08: komisjon vs. Tšehhi Vabariik nõutud meetmeid. Vastavalt ELTL artikli 260 lõikele 2, kui komisjon on arvamisel, et asjassepuutuv liikmesriik ei ole võtnud vajalikke meetmeid kohtuotsuse täitmiseks, võib ta anda asja kohtusse ning seejuures ära näidata põhisumma või karistusmaks suuruse, mida ta peab asjaoludele vastavaks ja mille asjassepuutuv liikmesriik peab tasuma. Komisjoni teatises EL lepingu artikli 228 kohaldamise kohta (SEC/2005/1658) kehtestatud meetodi alusel palub komisjon Euroopa Kohtul mõista Tšehhi Vabariigilt välja põhisumma ja karistusmaks, nagu need on ära märgitud käesolevates nõuetes.

⁽¹⁾ ELT 2003 L 235, lk 10; ELT eriväljaanne 05/04, lk 350.

⁽²⁾ Kohtulahendite kogumikus veel avaldamata.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Administrativen sad Sofia-grad (Bulgaaria) 19. mail 2011 — Hristo Byankov versus Glaven sekretar na Ministerstvo na vatreshnite raboti (secrétaire général du Ministère des affaires intérieures)

(Kohtuasi C-249/11)

(2011/C 232/28)

Kohtumenetluse keel: bulgaaria

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Administrativen sad Sofia-grad

Põhikohtuasja pooled

Kaebuse esitaja: Hristo Byankov

Vastustaja: Glaven sekretar na Ministerstvo na vatreshnite raboti (siseministeeriumi peasekretär)

Eelotsuse küsimused

1. Kas põhikohtuasja asjaolusid silmas pidades nõuab lojaalse koostöö põhimõtte vastavalt Euroopa Liidu lepingu artikli 4 lõikele 3 koosmõjus Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklitega 20 ja 21, et liikmesriigi siseriiklikku õigusnormi nagu põhikohtuasjas kõnealune õigusnorm — mille kohaselt on selleks, et kõrvaldada Euroopa Inimõiguste Kohtu lahendiga tuvastatud niisuguse põhiõiguse rikkumine, nagu liikmesriikide kodanike vaba liikumise õigus, mida tunnustatakse ühtlasi ka Euroopa Liidu õiguses, lubatud tunnistada kehtetuks lõplikuks muutunud haldusakt — kohaldatakse ka seda arvesse võttes, kuidas Euroopa Liidu Kohus on oma otsuses

tõlgendanud nimetatud õiguse teostamise piiranguid käsitlevaid liidu õiguse sätteid, kui õiguse rikkumise kõrvaldamiseks on vajalik haldusakti kehtetuks tunnistamine?

2. Kas direktiivi 2004/38 ⁽¹⁾ artikli 31 lõigetest 1 ja 3 tuleneb, et kui liikmesriik on oma siseriiklikus õiguses ette näinud sellise haldusakti kontrollimise menetluse, mis piirab nimetatud direktiivi artikli 4 lõikes 1 sätestatud õigust, siis on pädev haldusasutus kohustatud haldusakti adressaadi taotlusel seda haldusakti kontrollima ning selle õiguspärasust hindama, võttes arvesse ka Euroopa Liidu Kohtu praktikat liidu õiguse nende sätete tõlgendamise kohta, mis reguleerivad nimetatud õiguse teostamise tingimusi ja piiranguid, selleks et tagada, et kohaldatud õiguse piirang ei ole kontrollimisotsuse tegemise ajal ebaproportsionaalne, juhul kui haldusakt piirangu kohaldamise kohta on sel ajal muutunud lõplikuks?

3. Kas Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikli 52 lõike 1 teise lause või Euroopa Parlamendi ja nõukogu 29. aprilli 2004. aasta direktiivi 2004/38/EÜ, mis käsitleb Euroopa Liidu kodanike ja nende pereliikmete õigust liikuda ja elada vabalt liikmesriikide territooriumil ning millega muudetakse määrust (EMÜ) nr 1612/68 ⁽²⁾ ja tunnistatakse kehtetuks direktiivid 64/221/EMÜ, 68/360/EMÜ, 72/194/EMÜ, 73/148/EMÜ, 75/34/EMÜ, 75/35/EMÜ, 90/364/EMÜ, 90/365/EMÜ ja 93/96/EMÜ, artikli 27 lõike 1 sätteid lubavad kohaldada siseriiklikku õigusnormi — mis näeb ette Euroopa Liidu liikmesriigi kodanikule liikumisvabaduse piirangu Euroopa Liidus üksnes seetõttu, et on olemas teatavat seadusega ettenähtud summat ületav ja tagamata võlakohustus eraõigusliku isiku, nimelt äriühingu ees — seoses poolelioleva täitemenetlusega võla sissenõudmiseks ja ilma et arvestataks liidu õiguses ettenähtud võimalust, et võla nõuab sisse mõne teise liikmesriigi ametiasutus?

⁽¹⁾ ELT L 158, lk 77; ELT eriväljaanne 05/05, lk 46; bulgaariakeelne eriväljaanne 05/07, lk 56.

⁽²⁾ EÜT L 257, lk 2; ELT eriväljaanne 05/01, lk 15; bulgaariakeelne eriväljaanne 05/01, lk 11.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Legfelsőbb Bíróság (Ungari) 25. mail 2011 — Oskar Shomodi versus Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Rendőrkapitányság Záhony Határrendészeti Kirendeltsége

(Kohtuasi C-254/11)

(2011/C 232/29)

Kohtumenetluse keel: ungari

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága

Põhikohtuasja pooled

Kaebuse esitaja: Oskar Shomodi

Vastustaja: Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Rendőrkapitányság
Záhony Határrendészeti Kirendeltsége

Eelotsuse küsimused

1. Kas Euroopa Parlamendi ja nõukogu 20. detsembri 2006. aasta määruse (EÜ) nr 1931/2006⁽¹⁾ (edaspidi: „kohaliku piiriliikluse määrus”) artikli 5 sätet, mis lubab maksimaalselt kolme kuu pikkust katkestamata viibimist, tuleb eelkõige kohaliku piiriliikluse määruse artikli 2 punkti a ja artikli 3 lõiget 3 arvestades tõlgendada nii, et määrus võimaldab liikmesriikide ja kolmandate riikide vaheliste artikli 13 kohaste kahepoolsete lepingute alusel mitmekordset riigist väljumist ja riiki sisenemist ning maksimaalselt kolme kuu pikkust katkestamata viibimist selliselt, et enne viibimiseks ette nähtud kolme kuu möödumist võib piiriala elanik, kellel on kohaliku piiriliikluse luba, katkestamata viibimise katkestada ning pärast mitmekordset piiriületust on tal jälle õigus kolmekuuliseks katkestamata viibimiseks?
2. Kui esimesele küsimusele antud vastus on jaatav, kas siis kohaliku piiriliikluse määruse artikli 5 kohase katkestamata viibimise katkestamiseks võib lugeda samal päeval või järjekordsetel päevadel riigist väljumist ja riiki sisenemist?
3. Kui esimesele küsimusele antud vastus on jaatav, kuid teisele küsimusele eitav, millist ajavahemikku või muud kaalutavat asjaolu tuleb siis arvesse võtta katkestamata viibimise katkestamise kindlakstegemiseks kohaliku piiriliikluse määruse artikli 5 alusel?
4. Kui esimesele küsimusele antud vastus on eitav, kas siis kohaliku piiriliikluse määruse artikli 5 kohast maksimaalselt kolme kuu pikkust katkestamata viibimist lubavat sätet võib tõlgendada nii, et mitmekordseks riigist väljumiseks ja riiki sisenemiseks kasutatud ajavahemikud tuleb liita ning konventsiooni, millega rakendatakse 14. juuni 1985. aasta Schengeni lepingut [Schengeni lepingu rakendamise konventsioon (EÜT L 239, lk 19)], artikli 20 lõiget 1 või muid Schengeni õigust puudutavaid sätteid arvesse võttes, kui liidetud päevade arv ületab 93 päeva (kolm kuud), siis kuus kuud pärast esimesest riiki sisenemist ei anna kohaliku piiriliikluse luba enam õigust riigis viibimiseks?
5. Kui neljandale küsimusele antud vastus on eitav, kas siis tuleb liitmise käigus arvesse võtta ka samal päeval mitmekordset riigist väljumist ja riiki sisenemist ning ühekordset riigist väljumist ja riiki sisenemist ning milline on kasutatav arvutusmeetod?

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 20. detsembri 2006. aasta määrus (EÜ) nr 1931/2006, millega kehtestatakse maismaal liikmesriikide välispiiril toimuva kohaliku piiriliikluse eeskirjad ning muudetakse Schengeni konventsiooni sätteid (ELT L 405, lk 1).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Administrativen sad Sofia-grad (Bulgaaria) 26. mail 2011 — Kremikovtzi AD versus Ministar na ikonomikata, energetikata i turizma ja zamestnik-ministar na ikonomikata, energetikata i turizma

(Kohtuasi C-262/11)

(2011/C 232/30)

Kohtumenetluse keel: bulgaaria

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Administrativen sad Sofia-grad

Põhikohtuasja pooled

Kaebuse esitaja: Kremikovtzi AD

Vastustajad: Ministar na ikonomikata, energetikata i turizma ja zamestnik-ministar na ikonomikata, energetikata i turizma (majandus-, energia- ja turismiminister ning majandus-, energia- ja turismiministri asetäitja)

Eelotsuse küsimused

1. Kas Euroopa lepingu ja eeskätt EL-Bulgaaria assotsiatsiooni-nõukogu otsuste sätted on kohaldatavad riigiabile, mis anti enne Bulgaaria Vabariigi ühinemist Euroopa Liiduga vastavalt Euroopa lepingu sätetele ja eeskätt vastavalt protokollile nr 2 artikli 9 lõikele 4, kui sellisel viisil antud riigiabi kokkusobimatuse hindamine toimub pärast Bulgaaria Vabariigi ühinemist Euroopa Liiduga? Kui vastus sellele küsimusele on jaatav, tuleb esitada järgmine küsimus:
 - a) Kas ühelt poolt Euroopa ühenduste ja nende liikmesriikide ning teiselt poolt Bulgaaria Vabariigi vahel assotsiatsiooni loomist käsitleva Euroopa lepingu lisaprotokoll, mis puudutab Euroopa lepingu protokollile nr 2 artikli 9 lõikes 4 ette nähtud perioodi pikendamist, artikli 3 teist lõiku tuleb tõlgendada nii, et üksnes Euroopa Komisjon võib otsustada, kas restruktureerimiskava ja lisaprotokollile artikli 2 kohased kavad on täielikult täidetud ja kooskõlas Euroopa lepingu protokollile nr 2 artikli 9 lõike 4 nõuetega? Kui vastus sellele küsimusele on eitav, tuleb esitada järgmine küsimus:
 - b) Kas ühelt poolt Euroopa ühenduste ja nende liikmesriikide ning teiselt poolt Bulgaaria Vabariigi vahel assotsiatsiooni loomist käsitleva Euroopa lepingu lisaprotokoll, mis puudutab Euroopa lepingu protokollile nr 2 artikli 9 lõikes 4 ette nähtud perioodi pikendamist, artikli 3 kolmandat lõiku tuleb tõlgendada nii, et Bulgaaria Vabariigi pädeval siseriiklikul asutusel on õigus teha otsus,